

Ε. ΕΝΤΑΞΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ:

1. Ποιες ήταν οι αντικειμενικές δυσχέρειες που έπρεπε να υπερκεράσει το ελληνικό κράτος για να αποκαταστήσει τους πρόσφυγες;
2. Ποια ήταν η συμβολή της ΕΑΠ στο έργο της αποκατάστασης των προσφύγων; Ποια ήταν τα πλεονεκτήματα και ποιες οι αδυναμίες;
3. Ποιες ήταν οι διαφορές μεταξύ των προσφύγων και πώς επηρέασαν την αποκατάστασή τους;
4. Ποιες ήταν οι κατηγορίες των προσφύγων προς το ελληνικό κράτος; Είχαν πραγματική βάση αυτές οι κατηγορίες;
5. Ποιες ήταν οι διαφορές μεταξύ προσφύγων – γηγενών;
6. Σε ποιους τομείς εκδηλώθηκε η διάσταση προσφύγων – γηγενών;
7. Ποια τα διπλωματικά οφέλη για την Ελλάδα από την άφιξη των προσφύγων;
8. Πώς επηρεάστηκαν τα αστικά κέντρα από την άφιξη των προσφύγων;
9. Πώς επηρεάστηκε η εθνολογική σύσταση της Ελλάδας από την άφιξη των προσφύγων;
10. Πώς επηρεάστηκε ο πρωτογενής τομέας οικονομίας της Ελλάδας από την άφιξη των προσφύγων;
11. Πώς επηρεάστηκε ο δευτερογενής τομέας οικονομίας της Ελλάδας από την άφιξη των προσφύγων;
12. Πώς επηρεάστηκε το πολιτιστικό επίπεδο της Ελλάδας από την άφιξη των προσφύγων;

ΣΩΣΤΟ – ΛΑΘΟΣ:

1. Για την υλοποίηση των προγραμμάτων της ΕΑΠ το ελληνικό κράτος της παραχώρησε τα υλικά μέσα και το ανθρώπινο δυναμικό.
2. Όσοι εύποροι κάτοικοι της Μικράς Ασίας ή της Ανατολικής Θράκης ενσωματώθηκαν στο νέο τόπο εγκατάστασής τους αναμείχθηκαν με τους γηγενείς.
3. Η μη ύπαρξη νόμων που απαγόρευαν τη μεταβίβαση της μουσουλμανικής ακίνητης ιδιοκτησίας, η έλλειψη κτηματολογίου, η ανυπαρξία, σε πολλές περιπτώσεις, τίτλων ιδιοκτησίας και η δυσκολία στην οριοθέτηση ή την περίφραξή της, συνέβαλαν στο να περιέλθουν ανταλλάξιμες εκτάσεις σε ντόπιους.
4. Οι πρόσφυγες αναφέρονταν συχνά στο ήθος των γηγενών (κυρίως των αστών), στη ροπή τους για διασκέδαση και την κοσμοπολίτικη συμπεριφορά αυτών και των γυναικών τους.
5. Οι πρόσφυγες πρόβαλλαν την ελληνικότητά τους, την οποία οι ντόπιοι συχνά αμφισβητούσαν.
6. Υπήρχε ανταγωνισμός προσφύγων και γηγενών στην αγορά εργασίας, στην ιδιοκτησία της γης και σε άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες.
7. Οι πρόσφυγες εντάχθηκαν στο κόμμα του Βενιζέλου ως ψηφοφόροι όχι όμως ως πολίτευτές, βουλευτές και υπουργοί.
8. Οι πρόσφυγες που κατοικούσαν στους συνοικισμούς δεν είχαν συχνές επαφές με ντόπιους και προτιμούσαν να συνάπτουν γάμους μεταξύ τους.
9. Πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν μέσα στις πόλεις ή τα χωριά είχαν ευκαιρίες επικοινωνίας με τους ντόπιους.
10. Η αντίθεση μεταξύ προσφύγων και γηγενών συχνά πήρε τη μορφή ανοικτής σύγκρουσης.
11. Ο πληθυσμός της Ελλάδας αυξήθηκε από το 1920 έως το 1928 περίπου κατά 30%.
12. Από την άφιξη των προσφύγων η Κρήτη, η Λέσβος και η Χίος εξελληνίστηκαν πλήρως.
13. Σε μία δεκαετία (1922-1931) οι καλλιεργούμενες εκτάσεις αυξήθηκαν περίπου κατά 20%.
14. Οι πρόσφυγες εφάρμοσαν την αμειψισπορά* και την πολυκαλλιέργεια και στήριξαν το θεσμό της μεγάλης γεωργικής ιδιοκτησίας.
15. Εισήχθησαν νέες καλλιέργειες ή επεκτάθηκαν οι παλιές (καπνός, βαμβάκι, σταφίδα).
16. Στη δεκαετία 1922-1932, τριπλασιάστηκε ο αριθμός των βιομηχανικών μονάδων.
17. Η συμμετοχή των προσφύγων (ως κεφαλαιούχων και ως εργατών) ήταν μεγαλύτερη στην κλωστοϋφαντουργία, την ταπητουργία, τη μεταξουργία, την αλευροβιομηχανία και την παραγωγή οικοδομικών υλικών.
18. Το 1930 οι γυναίκες αποτελούσαν μειονότητα των εργατών στην κλωστοϋφαντουργία, την καπνοβιομηχανία και τη βιομηχανία ετοιμών ενδυμάτων.
19. Οι Έλληνες που προέρχονταν από τα αστικά κέντρα της Μικράς Ασίας και την Κωνσταντινούπολη υπερείχαν σε σύγκριση με τους αυτόχθονες σε επιχειρηματικό πνεύμα, εκπαίδευση, κατάρτιση και προοδευτικές αντιλήψεις.
20. Η μουσική που έφεραν οι πρόσφυγες επηρέασε τον τρόπο έκφρασης των αστικών στρωμάτων και αναδείχθηκε σε μουσική της πόλης (ρεμπέτικα).